

Een deel van de museumvrijwilligers aan de vergadertafel: met de klok mee Miets Morreau (met hamer), Jan Dauphin, Sermon Smits huysen, Elly Drees, Valère Ceulen, Jo Sondeijker, Jo Morreau, Gonnie Uiterwijk en Frans Uiterwijk. foto Johannes Timmermans

Feestschepen op verlanglijst jarig museum

MAASTRICHT
DOOR JACO MEIJER

Een plek waar je verhalen mag vertellen, is dit museum volgens de vijftien betrokken vrijwilligers. Het Sint Pietersbergmuseum in Hoeve Lichtenberg viert zondag zijn tienjarig bestaan.

Een droomplek voor een museum blijft Hoeve Lichtenberg in Maastricht ook na tien jaar Sint Pietersmuseum, volgens beheerder Jo Morreau en zijn vrouw Miets. „Deze oude hoeve boven op de Sint Pietersberg is een unieke locatie. Het enige nadeel voor bezoekers is dat ze niet per auto te bereiken is, maar daar staat tegenover dat heel veel wandelaars bij ons binnenlopen”, zegt Miets.

Jaarlijks stappen ongeveer 4.500 bezoekers de hoeve binnen. Terwijl het museum alleen op zondagmiddag open is en dan nog uitsluitend van mei tot begin oktober. „Daarna wordt het hier te koud en te vochtig. Dan gaan de spullen naar de zolders van de leden van beherende Stichting Oud Sint Pieter”, zegt Jo Morreau.

Het is een van de meest laagdrempelige musea van Nederland. De entreprijs bestaat uit een vrijwillige bijdrage en men-

sen mogen hun hond mee naar binnen nemen. Binnen vinden belangstellenden een gevarieerde collectie spullen over de geschiedenis van de Sint Pietersberg, de voormalige gemeente Sint Pieter en de omliggende regio. Het varieert van fossielen, gereedschap van blokbrekers tot historische foto's, serviesgoed en munten. Trots laat Jo een soort politiepet zien, maar dan met in metalen letters 'Gids Sint Pietersberg' erop. Een pet die tussen circa 1880 en 1900 door gidsen in het Slavantestelsel is gedragen en via een kleinkind in het museum is beland.

Miets benadrukt dat bezoekers de spullen ook mogen beetpakken. Zo halen de vrijwilligers met liefde een van de oude mergelzagen uit de vitrine. „Kinderen vinden dat leuk. Als iets kapot valt, dan is dat maar zo. Onze

spullen zijn aaibaar”, zegt ze. Ook hebben de vrijwilligers welbewust bij lang niet alle spullen een geschreven uitleg opgehangen. „Wij noemen ons het 'thuis van geschiedenis en de verhalen'. We willen stimuleren dat die verhalen ook echt loskomen. Zowel uit de mond van de vrijwilligers als van bezoekers.” Ze wijst op een vitrine met allerlei spullen uit het katholieke erfgoed zoals rozenkransen en communieprentjes. „Bij deze vitrine beginnen grootouders echt tegen hun kleinkinderen te vertellen over hun jeugd”, zegt Miets.

De hoeve is eigendom van Vereniging Natuurmonumenten, maar Stichting Oud Sint Pieter mag de museumvleugel gratis gebruiken. „Het levert geen geld op, maar wel veel sympathie”,

zegt Miets. Een van de drie museumzaaltjes is een praktijklokaal waar kinderen zich de laatste zondag van de maand met microscopen, kleurplaten en boeken in de natuur verdiepen. Met naburige cementfabriek ENCI heeft de stichting geen specifieke relatie. „Wij zijn wel bereid aandacht te besteden aan de historie van ENCI die belangrijk is, maar in de actuele kwestie over verder afgraven nemen wij geen stelling”, zegt Miets. De gemeente Maastricht en ENCI hadden voor de Tweede Wereldoorlog zelfs vergevorderde plannen om Hoeve Lichtenberg te slopen, maar de Duitse bezetter hield afbraak tegen.

Miets benadrukt dat de vijftien museumvrijwilligers niet aan onkostenvergoedingen doen. „De geschiedenis van Sint Pieter

is onze hobby en dat mag best geld kosten.” Via sponsorbijdragen kan het museum soms iets extra's kopen, zoals een projector. Volgend jaar zal het museum extra aandacht besteden aan de Eerste Wereldoorlog.

In het groepje van negen vrijwilligers dat zich voor de gelegenheid in de hoeve heeft verzameld, is het even stil bij de vraag welk ontbrekend museumstuk boven aan de verlanglijst staat. Jo en Miets houden het uiteindelijk op foto's van 'feestschepen'. In het kanaal Luik-Maastricht, dat eind jaren zestig werd gedempt, lagen vaak binnenvaartschepen afgemeerd. „De mensen die op Sint Pieter aan het kanaal woonden, hadden elke dag andere overburen”, roept Jo. Bij feestelijke gelegenheden waren vaartuigen vrolijk versierd en met lampjes verlicht. „Foto's van feestschepen zijn welkom.

Het museum is ook komende zaterdag van 11.00 tot 16.30 uur open. Zondag geldt de normale openingstijd van 12.00 tot 16.30 uur. De harmonie Sint Pieter 1890 komt dan tussen 14.00 en 16.00 uur spelen.